

som det er nævnt af Mindretallet, i Virkelig- heden er ligesaa nominal som Regjeringens Ga- ranti, da Erfaringen jo har vist, at Banerne kunne give, og navnlig i nærværende Aar have givet, et ikke ganske ringe Overskud, hvorved i alt Fald det Allermeste af Renten af Anlægs- kapitalen vil indvindes foruden 4 pCt. af Drifts- kapitalen og foruden et ikke ubetydeligt Tilskud til Reservecapitalen.

Jejsen: Det var paa et noget tidligere Stadium af Diskussionen, at jeg begjærede Ordet for at modsigte, at der skulde behøves en Bevilling i denne Lov, og tillige for at mod- sigte, at der ved denne Lov, dersom den vedta- ges, som den foreligger, er givet Regjeringen nogen Bevilling. Der gives den en Bemyn- digelse, og, hvis Regjeringen vil benytte den, maa den henvende sig til Rigsdagen for at erholde Midlerne til Lovens Udførelse. Det er Tilfældet med mangfoldige Love, at de blive opførte paa Finantsloven med det Beløb, som er nødvendigt for at gennemføre dem, men at der derimod ikke i selve Lovens Aarsvarer noget Beløb anført. Derfor kan jeg ikke erkjende det for at være nogen Mangel ved Lovens, og Sagen vil ogsaa overmaade let give sig. Saa snart denne Lov er vedtagen, vil Finantsministeren enten paa en Tilslægsbevillingslov eller paa Finantsloven begjære den fornødne Bevilling til at gennemføre den, og forinden en saadan Bevilling er givet, har han ikke Bemyndigelse til at udgive en eneste Skilling.

Krieger: Det almindelige Spørgsmaal skal jeg ikke i dette Dieblit komme tilbage til, hvormeget jeg end kunde have at sige ligeover- for hvad den ærede Ordfører har anført; men derimod troer jeg, at det ærede Thing vil være enigt med mig i, at det dog sandelig er nødven- digt at tage lidt alvorligt paa den finantssielle Side af Sagen. De ærede Medlemmer af Udvalget have slet ikke indviet os i den finant- sielle Tanke, som ligger paa Bunden af For- slaget, og det forekommer mig nu, at det er med ganske god Grund; thi nu er det kommet frem, at der er fuldstændig Uenighed mellem Udvalgets forskellige Medlemmer. Vi gjorde jo nys en ganske ny Opdagelse. Det ærede

Medlem, der sidst havde Ordet, fortæller os, at Lovens slet ikke skal give nogen Bevilling. De ærede Medlemmer af Udvalget, der hidtil havde talt, meente, at Bevillingen skulde indset- tes i Folkethinget, eller maastee ved 3die Be- handling her i Thinget; men det ærede Med- lem, der senest havde Ordet, forklarede os derimod, at det aldeles ikke er Meningen. Meningen er, at Lovens slet ikke skal indeholde nogen Bevilling, at den overhovedet slet ikke skal kunne bruges uden, naar en ny Lov er givet, hvori den fornødne Bevilling optages. Altsaa ikke blot Landstingets Beslutning i Sa- gen, men ogsaa Folkethingets Beslutning og selve Regjeringens Stadsfæstelse af Lovens skal kun være en Resolution, som saa senere skal gennemføres ved den endelige Lov. Det er dog sandelig Noget, som maatte komme frem; de ærede Medlemmer maae ikke undre sig over, at Enkelte, som tilfældigviis netop i disse Dage forhandle Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en Indkomsskat, særlig have Opmærksom- heden henvendt paa, hvilke Conseqventer de Lovforslag kunne have, som indbringes af en- kelte Medlemmer af Thinget. Det er sande- lig ikke ligegyldigt, hvorledes en Lov, som nød- vendigviis medfører Udgifter, skal gennemføres. Man er saa tilbøjelig til at troe, at det er blot formelle Hensyn, om hvilke der er Tale, naar der er Spørgsmaal om slige Bevillings- bestemmelse; men, mine Herrer, i saadanne formelle Spørgsmaal ligger der næsten altid en meget alvorlig Realitet, og det ærede Med- lem fra Sjælland, som nu havde Ordet, gav en fortræffelig Illustration i saa Henseende. En- hver maa dog erkjende, at det ikke er ligegyld- igt, om Lovens Mening skal være den, at Regjeringen kan anvende — jeg tager nu her en Sum paa Slump — ligegyldigt om 1 Mil- lion eller 1½ Million i rene Penge, eller om den kun skal kunne anvende Stats-Obligati- oner, og hvorfra disse Obligationer skulle tages. Enhver vil dog føle, at, naar der er Spørgs- maal, om det er nødvendigt, at der paalægges en ny Indkomsskat til et Beløb, der under de hidtil givne Forhold forsøgsviis kan anslaaes til 1½ Million, saa er det ikke ligegyldigt, om man decreterer en ny Udgift af een eller halv- anden Million. Ja, mine Herrer, dette ligger